

DeJong&DeWitte [NL] *Ik was hier*

HET ONGEZIENE IN DE ECHTHEID VAN HET LEVEN

Met een iPod en koptelefoon op vertrek je, in een klein groepje. Afgesloten van de buitenwereld en toch ook niet. Een *voice-over* leidt je door de straten, door het leven van een man die ogenschijnlijk geen sporen naliet.

Hanneke de Jong en Jonas de Witte houden van ongrijpbare thema's rond grote levensvragen. Met fictie, concrete verhalen, geven ze daar handen en voeten aan. 'Een verhaallijn is een mooie manier om een complex en lastig thema tastbaar en invoelbaar te maken. Zo laten we publiek op een fictieve manier naar de werkelijkheid kijken,' zegt De Witte.

Vorig jaar overleed een buurtgenoot van het Arnhemse kunstenaarsduo. Een eenzame man, niemand had contact met hem of wist hoe zijn leven eruit zag. Hij stierf ongezien, zijn hele leven ging ongezien voorbij. Wat zouden zijn verlangens, dromen en gedachten zijn geweest? En wat zegt het over ons eigen leven, dat dit kon gebeuren?

De Jong: 'Na zijn overlijden dachten we niet direct: hier zit een voorstelling in, maar het paste wel heel erg bij wat we doen. Het gaat bij ons vaak over dingen die niet gezien worden en er wel zijn.' De Witte: 'De echtheid van het leven is altijd onderdeel van onze producties.'

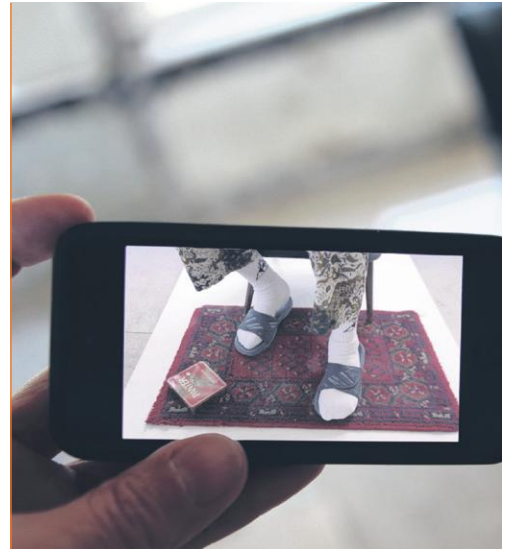
De scheidslijn tussen fictie en werkelijkheid is flinterdun in hun werk. 'Voor ons is dat ook spannend om te doen en mee te

**#15 Start: Pothstraat 16
(ingang Armen de Poth)
za 25 aug 14.00, 14.45, 15.30,
19.00, 19.45 en 20.30
zo 26 aug 14.00, 14.45, 15.30,
17.00 en 17.45**

Toegang: € 12,00

Kaartverkoop via www.krtfs.nl en
festivalbalie

spelen,' zegt De Jong. Ze brengen het verhaal van de buurman, hun ervaring, naar de stad en de locatie waar zij spelen en passen het daar ook op aan. 'Wat is er ooit gebeurd in de wijk waar we spelen? Wat zijn de feiten, hoeveel alleenstaanden zijn er en is er wel eens iemand overleden zonder dat dat direct is opgemerkt?'

Ook publiek is altijd essentieel onderdeel van de voorstelling. 'Publiek krijgt de mogelijkheid iets te doen en we laten je op een heel nieuwe manier naar je omgeving kijken, ook letterlijk door met het filmbeeld op de iPod een laag over die omgeving heen te leggen.'

Ongezien

Gaandeweg blijkt dat de buurman nog iets had af te maken. Dat er toch iets wezenlijks was met de buurvrouw. De Jong: 'En dan denk je: maar waarom hebben wij elkaar nooit gesproken? Waarom is het zo moeilijk contact te maken?' De Witte: 'De achterliggende gedachte, waarom we *Ik Was Hier* maken, is dat iedereen een deel in zich heeft dat ongezien is, dat om erkenning vraagt, gezien wil worden. Dat is waar voor ons de focus op ligt. Een poging om met jezelf in discussie te gaan, over dat ongeziene deel.' Deze focus maakt van *Ik Was Hier* een heel persoonlijke belevenis. En ook al is het nog een *work-in-progress*, duidelijk is al wel dat er na afloop vaak mensen zijn die hun verhaal kwijt willen. 'Daar staan we als makers zeker bij stil. Het is een bijzonder, pittig en emotioneel onderwerp, dus daar maken we altijd ruimte voor.'